

I den forbindelse vil jeg så også spørge, om det er sådan så, når nu der måske bliver en anden regering efter næste folketingsvalg – det tyder mange meningsmålinger på – Venstre da vil være klar til at gennemføre nogle af de initiativer sammen med Dansk Folkeparti. Jeg hørte jo f.eks. meget kraftig kritik af integrationsydelsen eller rettere den ændring, der er sket fra regeringens side nu i forhold til integrationsydelsen. Man sagde fra fru Birthe Rønn Hornbechs side, at det var at lægge gift for udlændingebatten.

Det klare spørgsmål herefter til Venstre er jo, om Venstre efter næste folketingsvalg så vil være med til at genindføre integrationsydelsen. Altså om Venstre vil være med til at sørge for, at det niveau, vi har kendt nu for integrationsydelsen igennem nogle måneder, inden regeringen har ændret på det her, vil blive genindført, sådan så integrationsydelsen er på det gamle niveau.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Efter fru Birthe Rønn Hornbechs sidste indlæg kan jeg ikke lade være med at spørge: Hvornår var det sidste gang, fru Birthe Rønn Hornbech blev kaldt racist? Af hvem? Og hvorfor har vi ikke hørt noget om den retssag, der blev anlagt i den anledning? Er der ét eneste eksempel? Det ville jeg være glad for at høre.

Men i øvrigt synes jeg, at det er interessant at høre Venstre, som slår sig op på at være imod forskelsbehandling, at ville beskytte familien, at ville varetage børns tarv; det gælder blot ikke for udlændinge, der vil familiesammenføres. Vi har her i landet stramme regler for familiesammenføring, og vi har i en række af de sager, som hr. Peter Duetoft og jeg har oplevet, set, hvordan man til familier siger: Selv om I har samkvemsret med børn her i landet, så må I udøve det fra Tyrkiet, og det må I, selv om I måtte have boet her i f.eks. 20 år. Alligevel siger fru Birthe Rønn Hornbech: Vi skal have strammet op på de krav, folk må rejse til Tyrkiet.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Debatten her i formiddag har jo på visse tidspunkter gået meget på at piske en stemning op. Piske en stemning op i vores samfund. Jeg kan nu konstatere, efter at fru Birthe Rønn Hornbech har været på talerstolen, at også

Venstre bidrager til en oppiskning af denne stemning.

Vi har to gange her i formiddag hørt indenrigsministeren klart og tydeligt sige: Der skal ikke være økonomisk forskel på en kontanthjælpsmodtager og en person, der modtager integrationsydelse. Alligevel kan vi opleve, ja, vi må jo desværre finde os i det, at høre på, at fru Birthe Rønn Hornbech står her på talerstolen og siger: At løfte integrationsydelsen vil være en positiv særbehandling i forhold til kontanthjælpsmodtagerne. At løfte integrationsydelsen er en diskrimination af danske kontanthjælpsmodtagere.

Det vil jeg gerne have dokumenteret. Hvori ligger diskriminationen, og hvori ligger den positive særbehandling? Kan vi så få nogle eksempler på bordet i stedet for den der udenoms-sladder, som der har været så mange tilfælde af her fra Folketingets talerstol i formiddag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Men også når man hører hr. Poul Erik Dyrland, må man jo konstatere, at friheden til at sige sin mening har ringe kår herinde, fordi man bliver altså skudt motiver i skoene, i stedet for at der bliver taget stilling til standpunkterne.

Nu skal det så diskuteres, om jeg pisker en stemning op. Jeg synes, det var mere relevant at diskutere det, jeg sagde. Jeg refererer jo kun til, hvad socialdemokrater har udtalt i avisen. Jeg refererer jo kun til det socialdemokratiske gruppemøde, der godt nok foregår bag lydtegne mure, men hvor der blev råbt så højt, at det kunne høres udenfor.

Så vil jeg sige til hr. Estrup: I modsætning til hr. Estrup har jeg den opfattelse, at folk så-mænd kan kalde mig, hvad de vil, uden at jeg gider anlægge retssag. Problemet er jo netop, at ordet racist jo i den grad har fået en devaluering, fordi ikke mindst personer i hr. Estrups parti jo ønsker at tale om småracisme og den slags ved både den ene og den anden lejlighed.

Så vil jeg sige, at jeg mener ikke, at det er i strid med familiens tarv at sige, at over for den unge pige, der altså har fået lov at få en studentereksamen i Danmark – jamen der skal vi stramme familiesammenføringsreglerne på en sådan måde, at hun ikke er under pres for at få en analfabet fra en lille landsby i Tyrkiet, der er flere hundrede år bagefter i kultur, og at hun ikke skal presses til det ægteskab. Og det er jo